

Et af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålet og svaret er optrykt efter ønske fra SF.

Spørgsmål 3:

Ministeren bedes yde teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, som gør det muligt at etablere en politisk følgegruppe, der involveres i arbejdet med behandling af ansøgninger efter § 7 b.

Svar:

Et ændringsforslag som nævnt i spørgsmålet kan udformes således:

» Æ n d r i n g s f o r s l a g

Til § 1

1) I den under *nr. 4* foreslåede § 7 b indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at ansøgninger om tilladelse efter stk. 1 skal forelægges for en politisk følgegruppe, inden tilladelse meddeles eller afslås.«

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringsforslaget indebærer, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om, at ansøgninger om tilladelse til våbenformidling, jf. § 7 b, stk. 1, skal forelægges for en politisk følgegruppe, inden der træffes afgørelse om, hvorvidt ansøgningen skal imødekommes eller afslås, herunder bestemmelser om følgegruppens nedsættelse og virkemåde.

Justitsministeriet kan ikke støtte ændringsforslaget.

Det bemærkes i den forbindelse, at kontrollen med våbenformidling i henhold til EU's fælles

holdning om våbenmæglervirksomhed, jf. lovforslagets bilag 2, skal føres på en sådan måde, at omgåelse af våbenembargoer vedtaget af FN, EU og OSCE og kriterierne i EU's adfærdskodeks for våbeneksport forhindres.

Det bemærkes endvidere, at Justitsministeriet efter gældende praksis forelægger ansøgninger om tilladelse til udførsel af våben mv. fra Danmark, jf. våbenlovens § 6, stk. 1, for Udenrigsministeriet, inden der træffes endelig afgørelse i sagen. Udenrigsministeriet vurderer ansøgningerne i lyset af dansk våbeneksportpolitik, EU's adfærdskodeks for våbeneksport og de øvrige forpligtelser, som Danmark har påtaget sig i det internationale samarbejde. Det er Justitsministeriets opfattelse, at denne praksis ligeledes bør følges i sager om våbenformidling. Justitsministeriet agter i øvrigt – på samme måde som på området for udførsel af våben mv., jf. regeringens årlige rapporter om udførsel af våben og produkter med dobbelt anvendelse fra Danmark – at offentliggøre oplysninger om udstedte tilladelser og meddelte afslag vedrørende våbenformidling.

Endelig bemærkes, at inddragelse af en politisk følgegruppe i den konkrete sagsbehandling vil være ressourcekrævende og må antages at forlænge sagsbehandlingstiden betragteligt. Endvidere afspejler den svenske ordning med et rådgivende organ med parlamentarisk repræsentation i sager om våbeneksport og -formidling nogle forhold, der ikke gør sig gældende i Danmark. I Danmark produceres og eksporteres der således som altovervejende hovedregel kun delkomponenter til våben, mens Sverige i langt højere grad eksporterer færdigproducerede våben og våbensystemer. Værdien af den svenske våbeneksport er også væsentligt større end den danske.